

Fem gyllene år i Spanien

Karin och jag var anställda på ett fem-års-kontrakt som präst och husmor på Svenska Kyrkan i Fuengirola. Huvudman för oss var Svenska Kyrkan i Utlandet, SKUT med rötter i den tidiga Sjömanskyrkan. Vår uppgift var att leda en kyrka som arbetade med turister och fast boende svenskar på Costa del Sol.

Den 4 september 1997 klev vi över tröskeln till vårt nya spanska hem. Huset låg vackert i en Colonia som hette San Juan. Vi hade en liten trädgård som inrymde både ett apelsinträd och en jättestor solfjäderpalm vilken gav skön skugga. På baksidan av huset fanns en liten patio där vi kunde vara ogenerade. Huset hade fyra rum och ett rätt stort kök. Från den lilla vitkalkade prästgården var det bara fem minuters väg till kyrkan.

*Bosse Präst utanför
bostaden i Fuengirola*

Kyrkan i Fuengirola

Kyrkan låg centralt i Fuengirola dryga tre mil från Malaga flygplats och var ett centrum för alla de svenskar som valt att bosätta sig på Costa del Sol. Från kyrkan var det ett par kvarter ner till hamnen och de kilometerlånga sandstränderna och det var bara ett stenkast till Svenska skolan.

Kyrkan hade stora och ljusa lokaler och låg i ett svenskbyggt område som hette Tres Coronas. En trappa ledde upp till en stor solterass med massor av vackra blommor. En bred altandörr stod alltid öppen mot cafeteria, gudstjänstrummet och biblioteket. Bakom biblioteket låg pastorsexpeditionen där det alltid var full fart. Bara att boka de sextio vigslarna som vi hade under ett år tog sin tid. Biblioteket inrymde ett internetcafé och där kunde man också se på svensk TV. Tusentals böcker lånades ut under ett år. Många kom för att läsa de stora svenska dagstidningarna. Kyrkan kändes nära och personlig och den rymde upp emot två hundra personer. En skjutdörr mellan kyrkrummet och cafeteria gjorde det möjligt att ytterligare förstora gudstjänstrummet. Adventsgudstjänsterna och Luciafirandet var så populära att kyrkan trots utvidgning kändes för trång. Det blev många musikgudstjänster och konserter med fullsatt kyrka. Och precis som här var musiken ett viktigt inslag i kyrkans verksamhet.

Bosse Präst vid altarbordet i Svenska Kyrkan i Fuengirola

Kyrkans verksamhet

Kyrkans verksamhet var bred och för många svenskar blev kyrkan som ett hem långt hemifrån. Det var liv och rörelse från golv till tak och knappast någonting av det vi gjorde hade kunnat bli av om vi inte hade haft så många fina människor runt oss. Ja, det var många frivilliga medarbetare som gjorde en fantastisk insats för kyrkans arbete på Costa del Sol. Det var alltid några församlingsbor som hjälpte till att hålla kaffepannan varm samtidigt som dom såg till att Karins nybakade kanelbullar fanns framme. På tisdagarna var det alltid våffeldag och på fredagarna bjöds det soppa med hembakat bröd. På helgerna var det trivselkvällar, gudstjänster och konserter. Körverksamheten var omfattande och vi hade både en kyrkokör, en barnkör och en internationell gospelkör.

Sångfåglarna kantor Anna-Karin Lundqvist och husmor Karin Wallin vid en friluftsgudstjänst.

Ungdomsarbetet kändes betydelsefullt i konfirmandundervisning och vid fredagskvällarnas öppett hus för ungdomar. Mamma/pappa barngruppen och barntimmarna var en glädjekälla på onsdagarna. Bibelsamtalen på lördagarna var populära och det kändes spännande att få träffa så mycket människor för att samtala runt en bibeltext. En gång i månaden var det gudstjänster i Almuñecar och Nerja som ligger dryga tio mil öster ut från Fuengirola. Varannan söndag firade vi gudstjänst i Marbella som låg fyra mil väster ut från Fuengirola. Gudstjänsterna hade vi i vackra katolska kyrkor som vi hyrde.

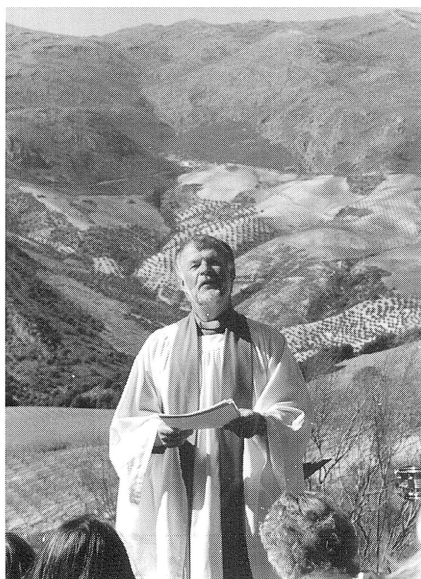
Det blev mycket körande längs med Medelhavets kustlinje. Vägarna var bra och ofta mycket vackra. Andalusien är ett av världens vackraste områden. Det blev heller aldrig tråkigt att åka bil för husmor och kantor satt alltid och sjöng de mest underbara sånger och psalmer. Med två sångfåglar i bilen var det lätt att vara chaufför även där trafiken var som tätast.

Diakonalt arbete

Det sociala och diakonala arbetet var stort. Och ofta fick jag rycka ut på hembesök, sjukbesök och ibland även fängelsebesök. Vid några tillfällen hände dödsolyckor där svenskar var inblandade. Familjer krisade på grund av missbruk av alkohol eller narkotika och då var det viktigt att hitta barnen och få hem dem till någon mormor eller farmor i Sverige. Samarbetet med Svenska Konsulatet och konsul Stig Öberg var vid sådana tillfällen till stor hjälp. Några vilna själar med alkoholproblem hörde alltid till familjen på kyrkan.

Gudstjänstglädje

Det var mycket gudstjänstglädje och vi hade att söka oss nära Gud för att orka med det höga tempot i vår verksamhet. Taizegudstjänster och enkla nattvardsgudstjänster öppnade för nya församlingsbor att hitta fram till nattvardsbordet.

Bosse predikar vid en friluftsgudstjänst bland spanska bergen - Alhama de Granada på slutningen mot Sierra Nevada.

Även i de här enkla nära gudstjänsterna var sången viktig och Anna-Karin Lundquist, vår kantor och Karin husmor sjöng som två sydnäktergalar och gjorde gudstjänsterna till en vila för själen. Inte så sällan var Alice Babs med och improviserade postludiet med sin härliga röst.

I början på februari hade vi en gudstjänst högt upp i bergen. Den påminde mycket om vår "äppelträdgudstjänst" här hemma på ön. Där i de Andalusiska bergen var det en "mandelträdgudstjänst". Nu hade våren kommit på allvar och det blev vandringsgudstjänster under fågelvingar och kronblad. Bergen var höga och bort mot Sierra Nevada såg vi bergstoppar som var en bra bit över 3000 meter.

Några gånger om året gjordes resor till Madrid och Lissabon. Hembesök, skolbesök och gudstjänster stod då på programmet. De sista två åren var Alice och Nils Ivar Sjöblom med till Lissabon för att hjälpa mig med skolbesök och gudstjänster. Rektor Eva på svenska skolan i Lissabon sjön "Swing it Magistern" med Alice och succén var given.

Gösta Schmidt representerar en av de många vänner som gästade Fuengirola. Här i kretsen av Anna, Karin och Bosse Wallin.

Fritiden

Fritiden var viktig för att vi skulle orka med i alla kyrkans aktiviteter.

Det blev många resor till Tarifa och Gibraltarklippan för att titta på flyttfåglarna. Just där det är som smalast mellan Europa och Afrika är det bara 14 km hav att passera för flera miljoner flyttfåglar höst och vår. Under den flyttfågelhimlen var det inte svårt att hitta både trivsel och vila. Vi startade en mountainbikeklubb

som varje lördag förmiddag cyklade i bergen ovanför Fuengirola. Ibland åkte vi till städerna Granada, Sevilla, Ronda eller Córdoba för att njuta av den rika och ofta uråldriga spanska kulturen. Golf upptäckte jag snabbt vara beroendeframkallande och det var alltid högtidsstunder att spela på någon av kustens fina golfbanor. Det fanns hur många golfbanor som helst att spela på och Costa del Sol kallas ibland för Costa del Golf.

Svalkande juldopp i Medelhavet med Martin Jansson, Linda och Karin Wallin.

Hemma igen

Nej, det blev aldrig tid att känna hemlängtan. Livet var så intensivt att de fem åren i tjänst för Svenska Kyrkan på Costa del Sol liksom flög bort. Hela tiden kände vi också ett starkt stöd för det viktiga arbete som vi gjorde bland fast boende svenskar och turister. Det var hela tiden massor av spännande möten. Under ett verksamhetsår mötte vi dryga 30.000 människor..

Nu hemma igen är det en härlig känsla att återse sina vänner. Det är trots allt på Sollerön vi har vårt hem.

Bo Wallin